
KTÖS'ÜN XXI. GENEL KURULU'NDAKİ KONUŞMA(*)

Sayın Başkan,

Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası Genel Kurulu'nun Değerli Üyeleri,
Saygıdeğer Basın Mensupları ve Değerli Konuklar;

Bugün burada, hem de Kıbrıs Türk öğretmenlerinin istencini yansıtan bir topluluğun önünde konuşurken, hayatımın en mutlu dakikalarından bir yenisini yaşıyorum.

Sizler ki, hem Türkiye'nin ve hem de Yunanistan'ın şoven çevrelerince kışkırtılan ırkçılığın ateşten çemberinin içinden geçip geliyorsunuz. Ve ada topraklarında halen de yaşanan, her fırsatta pompalanan ırkçı “büyüklük hezeyanları”nın boğuntusuna kapılmadan, Kıbrıs gerçeğine sınıfsal ve toplumsal açıdan bakabiliyor, ada halkının kardeşliği temelinde çözümler istiyorsunuz. Yabancı üslerden, askerlerden arındırılmış bir Kıbrıs idealinin ateşiyle yanıp tutuşuyorsunuz.

Aynı dilden, aynı kültürden olmanın da coşkusuyla hepimizi en içten saygılarımla selamlıyorum.

EĞİT-DER adına beni ve önceki Genel Başkanımız sayın Ali Bozkurt'u sizin adınıza Genel Kurulu'nuzla çağırma inceliğinde bulunan sendika yöneticilerinize, huzurunuzda ayrıca ve özellikle teşekkür ediyorum.

* Lefkoşe, 29 Nisan 1989

Burada EĞİT-DER adına konuştuğumu, EĞİT-DER adına sizleri selamladığımı ne yazık ki söyleyemiyorum. Dernekler Yasası uyarınca yaptığımız izin başvurusunun sonucu, yola çıkacağımız güne değin elimize ulaşmadığından Derneğimiz adına değil, kişisel olarak konuşmak zorunda bulunuyorum. Ve bugüne değin olduğu gibi dönünceye değin de düşüncelerimi Türkiye Cumhuriyeti yurttaşları olarak dile getirmek durumundayım.

Değerli Arkadaşlarım,

Bilim ve teknikteki gelişmelerin alabildiğine hızlandığı bir dünyada ulusal sınırlar giderek artan bir hızla adeta siliniyor. Başta ABD kökenliler ve en saldırganları olmak üzere tekeller, dünya çapında yayılıyor. Hem birbirleriyle yarışma halinde ve hem de hangi ülkeden olurlarsa olsunlar birbirleriyle dayanışma içinde. Sermayenin bu küresel dayanışması, sistem, ulus ya da sınıf ayrımı olmaksızın bütün bir dünyayı, insanlığı; nükleer savaş tehlikesi yaratarak, çevre sağlığını bozarak, Afrika, Asya ve Güney Amerika ülkelerini borç tuzağına düşürerek kasıp kavuruyor. Gelişmiş kapitalist ülke yönetimleri bile sermayenin bu en acımasız, en saldırgan uluslararası kesiminin dünya çapındaki dayanışmasının buyruğunda.

Bu militarist, yarı sömürgeci, gerici yayılcılığa karşılık, hangi sistemden, hangi ulus ve sınıftan olurlarsa olsunlar, savaş karşıtı tüm güçler, sınıf savaşımını da içeren enternasyonalist bir dayanışma sürecinde bulunuyorlar. Bu dayanışma, özellikle Avrupa ülkelerinde, nükleer savaş tehlikesini uluslararası protesto gösterileriyle, tek bir patrona karşı birkaç ülkede birden aynı anda gerçekleştirilen grevlerle, toplu sözleşmelerle somutlanıyor. Avrupa ülkeleri öğretmen sendikalarının EĞİT-DER için gösterdikleri ilgi ve yakınlığı da bu bağlamda değerlendiriyoruz.

Siyasal, ekonomik ve toplumsal yaşamın sınır tanımadığı böyle bir dünyada Türkiye'de örgüt temsilcilerinin kuruluşları adına yurt dışına çıkabilmeleri için izin almak zorunda bulunmaları gerçekten üzücüdür. Bu durum, 12 Eylül baskı rejiminin bir ürünü olan ve halen yürürlükte bulunan Dernekler Yasamızdaki kısıtlamalardan sadece bir tanesidir. Örnek olsun diye birkaçını daha burada belirtebilirim:

- 400 bin öğretmenimiz, sendika şöyle dursun, dernek kurma hakkından bile yoksundur.
- Öğretmenler, Milli Eğitim Bakanlığı'nın izni olmadıkça, hiçbir derneğe üye olamazlar. Üye olduklarında ise, dernek yönetimine seçilemezler.
- Dernekler, hiçbir kuruluştan yardım alamazlar.
- Valilik ve Cumhuriyet Savcılığına iletmeden ve iletişilerinin üzerinden 24 saat geçmeden bildiri yayımlayamazlar.

Bunların da ötesinde yerleşik ahlaki değerler alabora olmuş, insanlarımız korku ve panik dünyasına, bireyselleşmenin, bireyciliklerin kör kuyusuna itilmişlerdir. Türk-İslam sentezi uygulamalarıyla okullarımız neredeyse kışlayı ya da camiye andırır duruma getirilmiştir. Eğitim meta-laştırılmıştır.

Bütün bu nesnel zorlukların yanısıra kuruluşlara yasalarla getirilen kısıtlamalar da düşünüldüğünde, EĞİT-DER'in olağan koşulların savaşım örgütü olmadığı, sıfırdan değil, hatta sıfırın çok altından başlayarak yola çıktığı görülecektir.

Ama bu durum zengin bir gizilgücü de beraberinde getirmiştir. Bunun sonucu olarak EĞİT-DER her gün biraz daha gelişip güçlenmekte, giderek artan ölçüde, çalışan öğretmenlerin umudu olmaya devam etmektedir. Yaklaşık üç ay önceki I. Olağan Genel Kurulumuz, yurdun dört bir bucağından otobüslerle Ankara'ya gelen öğretmenlerin

katılımıyla görkemli bir biçimde yapılmıştır. Halen Ankara, İstanbul, İzmir, Adana, Eskişehir, Balıkesir, Manisa, İzmit, Mersin, Kars, Antalya ve Kartal'da şubelerimiz vardır. Birçok il ve ilçelerde şube girişimleri sürmektedir. EĞİT-DER, il ve ilçelerde kurulmakta olan şubeleriyle toprağa kök salmaktadır.

Değerli Arkadaşlarım,

Bu ziyaretimiz sırasında sizlerin karmaşık ve çetin sorunlarla karşı karşıya bulunduğunuzu gördük. Bu sorunların birçoğunun çözümü için Türkiye kamuoyunun da etkin bir konuma getirilmesi gerektiğini öğrendik.

Bu konuda Kuzey Kıbrıs'taki bütün demokratik kuruluşlarla Türkiye'deki işçi sendikaları ve diğer bütün demokratik kuruluşlar arasında sürekli bir diyalog ve işbirliği ortamının yaratılması gerektiğine inanıyorum.

Böyle bir ortam, üstelik Kıbrıs gerçeği üzerine şoven çevrelerce yıllardır pompalanan sis perdesinin ortadan kalkmasını da sağlayacak, Türkiye'mizin aydınlık geleceği uğruna yürütülen savaşımın da zaman zaman rayından çıkartılmasını önleyecektir.

Engin bir savaşım geleneği olan KTÖS'ün ve onun değerli üyeleri olan sizlerin bu konuda da etkin bir rol oynayacağınıza güveniyor, hepimizi içten dostluk duygularıyla selamlıyorum*.

*Türkiye'de AB'ye üyelik süreci dolayısıyla eğitim emekçilerinin de ilgi odağında bulunan Kuzey Kıbrıs gerçekliğinin ve bu coğrafyada yaşayan meslektaşlarımızın yaşam ve çalışma koşullarının tanınmasında yararlı olabilir 'umuduyla abece'nin Haziran 1989 sayısında yayımlanan Kıbrıs İzlenimleri başlıklı yazım da kitabın EKLER bölümüne konulmuştur.